

Maribor. V proslavo polnoletnosti Nj. Vel. kralja Petra II. priredijo mariborski pomladki Zveze fantovskih odsekov in Zveze dekliških krožkov slavnostno telovadno akademijo, ki bo na praznik Marijinega Oznanjenja, 25. marca, ob osemih zvečer v Narodnem gledališču v Mariboru. Cene dramske. Okoliški odseki FO in DK ter Mariborčani so vjudno vabljeni k prireditvi!

Sv. Urban pri Ptujju. Dekliški krožek priredi na Marijin praznik, 25. marca, materinsko proslavo. Spored bo zelo pester, tako bo vprizorjena tudi igra »Po trnju do ovetja«. Vsi vabljeni!

Sv. Trojica v Slov. goricah. FO priredi v okviru proslave sv. Jožefa 19. marca v farnem domu lepo igro iz rimske dobe: »Mlini pod zemljo«.

St. Ilj pri Velenju. Dekliški krožek priredi na praznik Marijinega Oznanjenja materinski dan. Na sporedu je govor našim materam in lepa igra »Lurška pastirica«. Vabljeni v obilnem številu!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dekliški krožek bo priredil na praznik, 25. marca, po večernicah v Društvenem domu materinsko proslavo s tridejansko dramo »Po trnju do ovetja« in drugimi pestrimi točkami. Vjudno vabljene zlasti matere in tudi vsi drugi.

Ptujska gora. Z zgodnjo pomladjo se Ptujska gora pripravljala na novo življenje. Na Jožefovo že imamo prvi romarski shod za najbližje sosede, kateri so vsako leto prvi in tudi zadnji njeni pobožni obiskovalci. Vsak dan, posebno pa še v teh težkih časih se ozira verno ljudstvo vsega Ptujskega polja in Haloz proti gorski Materi božji, ki kraljuje kot mogočna zaščitnica in pomočnica v vseh potrebah v svojem starodavnem svetišču na Gori. Mnogi, ki jo od daleč opazujejo vsak dan, je še niso videli od blizu, odkar je vsa njena zunanost prenovljena in popravljena. Zato pridite, da se priporočite gorski Mariji in da vidite prenovljeno njeno svetišče!

Skale. To ti je življenje v našem farnem domu in okrog njega, ko mladina FO in DK pripravlja za »četovski dan« na Jožefovo popoldne akademijo! Pa tudi naši najmlajši iz Marijinega vrta se ne dajo kar tako odraslim. Otrčki pa namreč pripravljajo za 25. marec »materinsko proslavo« s petjem, deklamacijami in najnovejšo krasno igro Mirka Kunčiča »Triglavska roža«. To se pa splašča pogledati! Zato le pridite vsi na Marijin praznik 25. marca ob treh popoldne v našo dvorano!

Gornji grad. Za praznik Marijinega Oznanjenja pripravljajo naš Dekliški krožek telovadno akademijo, združeno z materinsko proslavo. Spored bo zelo pester. Oddolžite se dekletom za njihov trud in posetite akademijo v obilnem številu!

Moja ura

Moja lepa nova ura je leto dni tekla, ne da bi hitela ali zaostajala.

To me je tako navdušilo, da sem jo začel smatrati za najboljšo uru na svetu.

Nekega večera pa sem jo pozabil naviti. To me je silno razžalostilo, kakor da bi to bil znak kake nevarnosti.

Polagoma pa sem se pomiril in si mislil, da prepustim uru neizbežni usodi.

Naslednjega jutra sem zavil k prvemu urarju, da bi točno naravnal uru.

Urar vzame uru v roke, da bi jo popravil. Pri tem reče:

»Ura zaostaja za štiri minute. Uravnalec moram potisniti naprej.«

Jaz sem ga hotel zadržati in mu pojasniti, da ura teče čisto pravilno.

Vsa moja zgovornost je bila brezuspešna. Urar je trdovratno vztrajal pri tem, da ura zaostaja za štiri minute in se mora uravnalec potisniti naprej.

Tako je tudi storil, dasi sem skakal okrog njega in ga prosil, naj pusti uru pri miru.

Ura je zdaj začela prehitovati, ko da je dobila silno vročino, je stopetdesetkrat zanihala na minuto.

V dveh mesecih je prehitela vse ure v mestu in je bila za dvajset dni pred njimi.

Nahajala se je že v drugi polovici novembra in je uživala zimsko veselje, druge ure pa so prišle šele do konca oktobra.

Nesel sem jo drugemu urarju, da bi jo popravil.

Urar me je vprašal, ali je že kdaj bila v popravilu.

Odgovoril sem mu, da še ni bila potrebna popravila.

Iz njegovih oči je zasijalo zlobno veselje. Hitro je odprl uru, si nataknil na oko povečevalno steklo in pogledal v ustroj ure.

Čez čas je izjavil, da mora uru očistiti, namazati in naravnati. Gotova bo čez teden dni.

Po tem popravilu je ura začela zaostajati. Jaz sem radi tega prepozno prihajal v službo, na sestanke, razgovore in — obed.

Ura je v prvih štirih dneh pretekla samo tri dni. To se je ponovilo tudi v naslednjih štirih dneh in jaz sem naenkrat ugotovil, da sem že za cele tedne zaostal za ostalim svetom.

Uro sem nesel tretjemu urarju. Ta si jo je modro ogledal od vseh strani.

»Cilinder je pokvarjen,« je nazadnje izjavil ter me zagotovil, da bo v treh dneh uru popravil.

Po tej »operaciji« je ura tekla »približno« dobro. A le dva, tri dni. Potem pa se je v njej vse zmešalo. Pol dneva je kar drvela, v drugi polovici pa je tekla tako počasi, da so jo druge ure dohitele. Tako je dan končala istočasno ko one.

Nekaj dni sem prenašal to muhavost, potem pa sem se podal z njo k četrtemu urarju.

Urar je ugotovil, da je vzmet stisnjena. V nekaj dneh jo je »popravil«.

Toda kar je ura na eni strani dobila, to je na drugi strani izgubila.

Nekaj časa je tekla, potem pa se je ustavila, nato je spet nekaj časa tekla in se spet ustavila.

Kadar je tekla, je razbijala ko kladivo. Prvi sem obložil z vato, da udarcev nisem čutil tako močno.

Odnese sem jo k urarju. Ta jo je popolnoma razdril in mi povedal, da so kazalci vsega krivi.

Uro je nato popravil.

Po popravilu je ura dobro vršila svoje delo, le enkrat na uro sta se kazalca sprijela in se skupno pomikala naprej.

Ta stvar me je nekaj časa zabavala, a ker ure nisem mogel vedno držati v roki, da bi takoj popravil kazalca, ko sta se sprijela, sem uro odnesel k urarju.

V tem urarju sem prepoznal nekega starega znanca — bivšega strojnika na parobrodu.

Mož je uro natančno pregledal in dejal:

»Ura dela s preveliko paro in je potrebna temeljitega popravila.«

Meni so že presedala ta večna popravila, za katera sem izdal že trikrat toliko denarja, kolikor je stala nova ura.

Urarju sem rekel, naj kar obdrži uru in sem odšel.

Naj si on dalje razbija z njo glavo — jaz si je ne bom ...

*

SMEJTE SE!

V restavraciji

Prvi natakar: »Ta gospod zmerja, da je kos pečenke premajhen.«

Drugi natakar: »Deni ga na manjši krožnik pa bo večji videti ...«

Med ljudstvom

Misjonar umirajočemu divjaku: »Ali si se pred spovedjo pomiril s svojimi neprijatelji?«

Divjak: »Nimam nobenega neprijatelja. Vse sem pojedel.«

Spomin

»Ta človek mi je zapustil trajen spomin.«

»Gotovo sta bila velika prijatelja.«

»O, ne. Nekoč sva se v gostilni stepia in takrat mi je izbil štiri zobe.«

*

UGANITE!

Trese se in prepeta — kupček pod seboj ima?

(Oho)

Vsak bi rad postal, a nihče ni rad — kaj?

(Star.)

Harmonij se proda, 8 registrov, koletnik, s premikajočo klaviaturo, 6 oktav. Cena 2500 din. Naslov v upravi. 528

GOSPODINJA,

kadar hočete biti za vašo družino poceni in dobro postreženi, kot z nogavicami, jopicami, za otroke in odrasle srajcami, hlačami, čevljički, kaptami itd. pridite k »LUNA«, Maribor samo Glavni trg 24. 524 Vse pletenine iz lastne pletarne!

oglašal iz zvočnikov, in ker je mnogo jetnikov, ki se rajši bavijo v tišini s svojimi mislimi, so zvočnike opustili, namesto tega pa so vsako celico opremili s slušalkami. Tako lahko vsak kaznjenc poslušal oddajo, kadar ga je volja.

Najvišja drevesa so velikanski avstralski evkalipti, ki dosežejo višino do 155 m, mamutovi s 142 m, smrečke s 75 m. Najdebelejša drevesa pa so pravi kostanji s premerom do 20 m, platane s 15,4 m in mamutovi s 11 m.

Strelovođe so uporabljali že stari Egipčani okrog l. 1300 pred našim štetjem, čeprav še v priprosti obliki. Ob mestnih vratih so stali visoki jambori s pozlačenimi konicami, ki so imeli vlogo strelovodov.

ležen spomin kapelico, ki še danes stoji na poti od hoče cerkve k železniški postaji.

Na prodnatem Dravskem in Ptujskem polju je manjkalo Turkom zdrave in čiste vode, zato so se razkropili pred zbirališčem pred Ptujem na manjša krdela, ki so divjala na rop celo pod Pohorje ter so razdejala gradova Fram in Slivnico. Slivniške in framske požigalce je deloma pobil ter raztepel na vse strani Pihlerjev prapor.

Spomin na poraz Turčinov pri Slivnici in Framu je ohranil narod v pravljici, katera slika pred krščanskimi jezdec v Slivniško Pohorje pobeglo Turkinjo. Radi popolne izčrpanosti in onemoglosti se je zatekla v preprosto pohorsko koč, v kateri je prebivala stara kmetica. Kočarica je sprejela pomoči potrebno in ji je stregla vso noč. Zjutraj se je počutila Turkinja pokrepčano in toliko zdravo, da je sklenila nadaljevati pot. Poklicala je do brotnico z besedami:

»Pridi k meni, bogato te bom nagradila!«

Turkinja se je povzpela na konja in je segla v žep, kakor da bi hotela potegniti iz njega cekin. Privlekla pa je dolg nož in udarila z njim rešiteljico po glavi ...

Ko je umikajoči se sultan zaznal, da ga obletava skrivnostno krščansko krdelo, katero mu neusmiljeno pokončava vse razposlane plenilce, je poslal nad Janeza velikega vezirja Ibrahima s konjenico, pehoto in lažjimi topovi. Slovenski jezdec so se pravočasno potegnili iz objemajočih jih klešč ter so se zatekli pod okrilje ptujsko-

gorskega tabora, kamor jim je sledil veliki vezir. Da bi oplasil drzneže, je pustil obstreljevati Ptujsko goro, ker se je naskočiti ni upal.

Na obstreljevanje Marijinega svetišča na Ptujski gori nas spominja tale pripovedka: Turški topovi so grmeli, krogle so se zaletavale v obzidje tabora in grozile cerkvi s porušenjem. Pri popolnoma vedrem jesenskem vremenu se je spustil nad Marijino hišo božjo tako gost in neprodiren oblak, da turški topničarji niso več videli cilja in so se morali umakniti proti Ptujju.

Turška glavna vojska se je zbrala 22. septembra pred Ptujem. Sultan se tukaj ni nič mudil, ampak je z enim oddelkom odrinil še isti dan po blatnih haloških klancih, v katerih je mnogo živali obtičalo in pocepalo, v Vinico na Hrvatsko. Ostali pa, kar jih ni mahnilo pri Ptujju na drugo stran Drave, kjer so se zbirali oni turški oddelki, kateri so ropali po Slovenskih goricah, so prispeli upehani v Vinico šele drugi dan.

Kaj radi bi se bili Turki polastili Ptujja. Mesto je bilo preveč močno utrjeno, radi tega se ga niso upali lotiti, pač pa so oropali in požgali predmestje s cerkvijo sv. Ožbalta vred. Zato je vlada pozneje ukazala, naj dotičnim prebivalcem, katerim so bile hiše pogorele, odkažejo v mestu stanovanja, božja služba pa se naj s slovensko pridigo zanje opravlja v mestni župnijski cerkvi ali pa v cerkvi Vseh svetnikov.

(Dalje sledi)